

izhajala dôkaj let v „Radu“ jugoslovanske akademije. — Največjega slavista sedanje dôbe so se torej dné 8. m. m. zahvalno spominjali obili njega učenci berlinski, peterburški in dunajski ter mu izročili krasen album svojih slik. Dal Bog, da bi neumorni učenjak še pozna leta bogatil slavistiko s proizvodi globokega svojega znanja!

Hrvaška opera. Operni pevec g. *Ivo pl. Hreljanović* priredi o priliki zagrebške jubilarne razstave venec opernih predstav, za katere se mu je že posrečilo pridobiti znane domače in tuje umetnike. Izmed tujih oper se bodo pele »Faust«, »Trovatore«, »Mali vojvoda«, »Fra Diavolo«, izmed domačih pa »Nikola Šubić« in »Boysijska večica«. To je torej po daljšem času zopet poskus oživiti operne predstave v Zagrebu, in mi želimo od vsega srca, da bi popoluoma uspelo lepo in zaslužno podjetje g. Hreljanovića. — Predstave se začno dné 1. vélikega srpana in trajajo do dné 15. kimovca.

Mažuraničeva dela. Kakor poroča »Vienace«, namerja g. *Vladimir Mažuranić*, sin največjega epika hrvaškega, izdati zbrana dela vélikega svojega očeta.

Češki zakladi v Aziji. Kakor znano, bili so Mongoli delj časa v Moravski in Šleziji, dokler se niso morali leta 1241. po bitvi na Dobrem polju umečniti v svojo domovino. Tedaj so vzeli s seboj raznotere stvari iz samostanov in gradov ter jih zanesli do Samarkanda, kjer so bile še po smrti Tamerlana leta 1405. Ko se je moralo to mesto udati, prenesli so svoje zaklade v Bekem, kjer se nahajajo še dandanes. Ker je Bekem dostopen Evropcem, zato pravi dunajski »Freundenblatte«, naj bi morda češka akademija znanostij poslala tja in v Samarkand učenjakov, ki bi iskali čeških starin.

† **Dr. Jan Peter Jordan.** Na Dunaji je umrl sloveči lužiskosrbski pisatelj dr. Jan Peter Jordan v 74. letu dôbe svoje. Bil je jako plodovit pisatelj in izdal mimo drugih knjig nemški pisano slovnico gorenjeluziškega jezika. Leta 1841. je priobčil tudi nekoliko srbskih národnih pesmij pod imenom »Wićazec Petr.«

Dva nova poljska groba. Na Poznanskem je umrl *Jan Aleksander Fredro*, sin slovečega dramatika Aleksandra Fredra. Spisal je mnogo veseloiger, n. pr. »Przed śniadaniem«, »Piomka wujaszka«, »Mentor«, »Obce żywoly«, »Wielkie bractwo«, »Kalocze«, »Ubogi czy bogaty«, »Consilium facultatis«, »Posażna jedynaczka«, »Drzemka pana Prospara«, »Poznajnim kochasz«. Osebe Fredrovih dramatiških proizvodov so zajete iz neposrednjega resničnega življenja; najrajši je slikal lahkoživce in egoiste.

V Krakovem je umrl škof *Adam Stanisław Krasiński*, član krakovske akademije, v 87. letu dôbe svoje. Pokojnik je spisal mnogo znanstvenih razprav in bil zajedno izboren pesnik. Preložil je na poljščino starorusko pesem »Slovo o polku Igorjevem«; drugi znamenitejši spisi njegovi so: »Szkoła rymotwórcza Horacego«, »Prawo kanoniczne«, »Synonimy języka polskiego«, »Gramatyka polska« in »Złote myśli«, sentencije izredno globoke modrosti. V rokopisu je zapustil daljšo pesem »Wołyń« in zanimive spominske črtice.

Grof Lev Tolstoj je spisal novo brošuro, v kateri odločno obsoja slégharno znanost in umetnost, v kolikor ne služi človečnosti in splošni koristi

Listnica. — B. H. »Blagovolite natisniti, kar sem zložil v petih minutah.«

»V gozdu sem se tih sprehajal,
Ptiček je na veji pel,
S srečo mi sreč napajal,
Da sem bil močno vesel.«

Nehoté smo se domislili meniha, kateremu je pa nekaj sto let rajska ptica v gozdu »napajala« srce, da je bil tudi takó »močno« vesel. — V petih minutah ste spisali to

pesem? Nam ni treba nič petih sekund, da jo položimo v grob k prežalostnim drugim mrličem! — Slavko.

»Presrečno mi bodi
Pozdravljeno, dekle!
Ti spremljaš me povsodi,
Še v sanjah vidim te!«

Nič novega; takó se sploh godí zaljublencem, toda misliti ni treba, da je naš list kakov »postillon d'amour«. — Francišek. »Zvezdam«:

»Zvezde zlate,
Kaj migljate
Z néba nočnega navzdol?«

Sevéda smo radovedni, zakaj vender migljajo te zlate zvezde in celó z nočnega neba. Da migljajo navzdol, to prihaja od tod, ker svetijo bržkone na bol.

»Niso rane
Vam neznane,
Ve poznate mojo bol.«

Motili se nismo, toda jako se motite Vi, ako mislite, da je zvezdam res kaj do Vaše »boli«. Izpregovorimo resno besedo: Predno bi »Ljubljanski Zvon« priobčeval take neslanosti, o katerih človek ne vé, ali bi se jezil ali bi se jim smijal, rajši vidimo, da sploh ne prinaša nobenih pesmij! — Drugislav: V Vašem trioletu nismo našli nič menj nego osem klicajev — dokaz, kakó živo in strastno vzdihujete. Kar pretresel nas je n. pr. vzklik:

»Devica, ne zapústi mene!
Tako jaz prosim te ljubeč.
Odrek tvoj, draga, je moreč!
Devica, ne zapústi mene!« —

Upajmo, da pretrse ta prošnja takisto trdosrečno devico, kateri je namenjena: — K. S. (»Na vrtu«); I. B. (»Slana«); M. G. (»Izpememba«): Nerabno. — A. Ž. Za naš list nerabno. — Binia. Nekoliko o priliki. — Mirko. Poslane pripovedke ne moremo priobčiti iz lahko umevnega razloga. — Knežan. Morda prihodnjič. — M. H. Vsega nikakor ne; nekaj o priliki in po potrebi. — Vid. Ako napišete nekaj rimanih vrstic, treba ni misliti, da ste že zložili pesem. Za nas do cela nerabno. — Stanko. Takisto. — G. J. S. v Z. Dotično poročilo nam je došlo za to številko prepozno; priobčimo ga v prihodnji številki. Lepa hvala!

„Ljubljanski Zvon“

izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 4 gld. 60 kr., pol leta 2 gld. 30., četrť leta 1 gld. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 gld. 60 kr. na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 40 kr.

Izdajatelj Janko Kersnik. — Odgovorni urednik dr. Ivan Tavčar.
Upravništvo »Národna Tiskarna« Gosposke ulice št. 12, v Ljubljani.

Tiska »Národna Tiskarna« v Ljubljani.